

O NEKIM NEOSAPUNJIVIM LIPOIDIMA IZ MASTI VERNIX CASEOSA

Prethodno saopćenje

S. Čmelik, N. Petrak-Longhino i F. Mihelić

Kožna mast sa novorođenčadi poznata pod imenom *vernix caseosa* bila je do sada vrlo malo istražena. L. Zumbusch¹) je pored nekih fizikalnih i kemijskih svojstava odredio količinu neosapunjivih tvari, ali ih nije detaljno istražio. S obzirom na veliku količinu neosapunjivih lipoida u samoj masnoći vernix-a (cca 30%) kao i na prethodne nalaze Mihelića i Petrakova²), koji su u njoj dokazali pozitivnu reakciju po Carr-Price-u, sa sumnjom na nazočnost vitamina A, smatrali smo da bi bilo od interesa neosapunjivi dio pobliže istražiti.

Iz osušenog vernix-a ekstrahirali smo masnoću trikloretilennom i osapunili alkoholnom KOH. Neosapunjivi dio izmućkan je petroleterom, i nakon uklanjanja otapala obradivam vrelim acetonom radi odstranjivanja većeg dijela kolesterina. Zatim su neosapunjive tvari otopljenе u benzинu i kromatografirane preko aluminijskog oksida, koji je dobiven zagrijavanjem aluminijskog hidroksida kroz 4 sata kod 250°C. Kromatografsko odjeljivanje izvršeno je t. zv. metodom tekućeg kromatograma. Benzinski eluati kromatografirani su ponovno i to preko aluminijskog oksida većeg aktiviteta*. Kod eluiranja benzинom dobivena je uljevitva tvar, koja je na temelju indeksa refrakcije, kao i na temelju analize bromnog derivata identificirana kao nezasićeni ugljikovodik s kvalenom ($C_{30}H_{50}$). Eterna otopina ove tvari daje kod zasićenja sa HCl tipične heksagonalne pločice, po kojima se skvalen lako može identificirati. Da bi se utvrdilo prisutnost ovog ugljikovodika u masnoći vernix-a i da nije nastao sekundarno tokom raznih kemijskih operacija, izvršeno je njegovo dokazivanje i u samoj masnoći po metodi uobičajenoj za dokazivanje malih količina skvalena u raznim biljnim uljima³). Ova je metoda također dala pozitivan rezultat.

Prisutnost skvalena kod čovjeka dokazana je do sada samo jednom i to po A. Dimiter-u⁴) u patološkim tvorevinama ovarija (dermoidnim cistama). Činjenica, da je skvalen nađen ovim našim eksperimentom u normalnom produktu metabolizma čovjeka, predstavlja za fiziologiju zanimljiv prilog.

Istraživanjem benzolnih eluata dobiven je kristalizirani sieroid, koji sa acetanhidridom i H_2SO_4 daje vrlo intenzivno modro bojenje sa postepenim prelazom u ljubičasto i zeleno.

* Za ovu svrhu upotrebljen je aluminijski hidroksid iz tvornice Lovozavod koji je žaren 2 sata kod 650°.

Nakon ponovnog kromatografiranja preko Al_2O_3 i većeg broja prekristalizacija, tvar se konstantno tali kod $135^{\circ}\text{--}137^{\circ}\text{C}$. Acetilirana tvar kristalizira iz alkohola u iglicama, koje se tale kod 95.5°C . Kod pokušaja bromiranja dokazano je, da acetat u eternoj otopini troši brom. Benzoiliranjem u piridinu dobiven je benzoat, koji se nakon kromatografskog čišćenja i prekristalizacije tali konstantno kod 141.5°C .

Neke frakcije kromatograma pokazuju pod utjecajem ultra-violetnih zraka vrlo intenzivnu ljubičastu fluorescenciju. Nakon što je većim brojem kristalizacija uklonjena skoro sva količina gore opisanog steroida, kromatografirana je uparena matičnica preko aluminijevog oksida standardiziranog po Brockmannu (Merck). Benzinski eluati sadrže fluorescentnu tvar, koja kristalizira iz alkohola i tali se kod 85°C . Alkoholna otopina daje u poređenju sa kininovim sulfatom iskorištenje fluorescencije 0,8.

Daljnji radovi nalaze se u toku.

ZAVOD ZA BROMATOLOGIJU
ZAVOD ZA KLINIČKU KEMIJU
FARMACEUTSKI FAKULTET
ZAGREB

Primljeno 10. veljače 1950.

LITERATURA

- ¹⁾ L. Zumbusch: Z. physiol. Chem., **59**, 506-519 (1909).
- ²⁾ Privatno saopćenje.
- ³⁾ J. Fitelson, J. Assoc. Official Agr. chem., **26**, 506-11 (1943). po Chem. Abs., **38**, 883 (1944).
- ⁴⁾ A. Dainter, Z. physiol. Chem., **270**, 247 (1941).

A B S T R A C T

Unsaponifiable Lipids from Vernix Caseosa

by

S. Čmelik, N. Petrák-Longhino and F. Mihelić

The unsaponifiable fraction from the fat of *Vernix Caseosa* has been subjected to chromatographic analysis. Using chromatograms on alumina, the unsaturated hydro-carbon squalene has been separated and identified as hexahydrochloride by quantitative analysis of its bromine addition product and by determination of its refractive index.

A steroid of melting point $135^{\circ}\text{--}136^{\circ}$ has been isolated, the acetyl derivative of which melts at 95.5° , while the benzol derivative melts at 141.5° .

Another compound of melting point 85° which shows a strong fluorescence when irradiated with ultra violet light has been obtained in a very small yield. The intensity of the fluorescence of this compound has been compared with the fluorescence of quinine sulfate.

INSTITUTES OF FOOD RESEARCH
AND CLINICAL CHEMISTRY
FACULTY OF PHARMACY
ZAGREB (CROATIA)

[Received, February 10, 1950]